

Масларски

Наистина. . . Азъ пъкъ не се сѣтихъ.

Г-жа Масларска

Или като имашъ единъ чифликъ, мислишъ че си много богатъ? Чифликътъ е за Ивана, а за Евгения? За нея не мислишъ ли?

Масларски

Наистина. . .

Г-жа Масларска

И го остави да си отиде? Да не го задържишъ, да не го поканишъ! Уфъ! Глупакъ! Тжпакъ!

Масларски

Дафинке. . .

Г-жа Масларска

Остави ме (Замисля се). Тѣ сега ще тръгнатъ подире му, ще го разкъсатъ, ще го погълнатъ. . . Кой нѣма да иска да го направи зетъ? (Сърдито) Ахъ, тъй е то, когато ме нѣма. Всичко може да се обърне наопъки, може и кжщата да изгори. . . (Скача и започва да поправя тоалета си), Не, азъ нѣма да имъ оставя доктора, нѣма да го оставя. И азъ имамъ дъщеря! (На Масларски). Върви, върви по-скоро!